

ՅԱՅՏՆՈՒԹԵԱՆ ԳՐՔԻՑ

(Յ. Ն. Բ. Կ. Ռ.-ի ըննաստեղծութիւններէց)

Ահաւասիկ կամ ես առ զուրս և բաղխեմ.
Եթէ որ լուիցէ ձայնի իմում և բանալցէ
զղրունան, մտից առ նա և ընթրիս արարից
առ նա, և նա ընդ իս: Գլ. Գ. 20.

Կանգնած եմ ահա և դուռը բաղխում,
Եւ քո տան միջին ապաստան խնդրում.
Մերկ եմ, ուժասպառ, աղքատ և անզօր,
Ճամբաս դժուարի՛ն, փշոտ, հեռաւոր:
Թափառում եմ Ես արար աշխարհում,
Շատերի դուռը ծեծում ու բաղխում.
Ով ձայնս լսի, դուռը բաց անի,
Տայ ինձ ապաստան, իր մօտ ընդունի —
Կը մտնեմ Ես ներս, կը սիրեմ նորան,
Կ'ընթրեմ նորա հետ ընկերիս նման:
Գործից ու կռուից յոգնած ես, անզօր —
Քեզ կը զօրացնեմ, ոյժ կը տամ Ես նոր.
Թէ լալիս ես դու՝ տխուր, վշտահար —
Կը սրբեմ վերջին արցունքդ իսպառ.
Եւ ամոքելով վշտերդ յաւէտ,
Կը նստեմ կողքիդ ընթրելու քեզ հետ...
Կանգնած եմ ահա և դուռը բաղխում,
Եւ քո տան միջին ապաստան խնդրում:

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԹՈՒՄԱՆԵԱՆՑ